

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

HLAS

صَلَاة

الجماعة الدينية الإسلامية في جمهورية تشيكوسلوفاكيا

MOSLIMSKÉ NÁBOŽENSKÉ OBCE PRO ČESKOSLOVENSKO

• Ročník 1
• Číslo 3-4
Červenec 1937 •
Džumadal-ula 1356

Ofizielle Zeitung der Moslemischen Religionsgemeinde für die ČSR.
Organe de la Communauté religieuse musulmane de la République Tchécoslovaque.

Redakce a administrace
Rédaction: Praha XIX., třída krále Alexandra 20.

Ahmed ben Mostefa el Aloui, profesor bohoslovecké university v Alžiru:

Náboženství a lidská společnost.

Byla mi položena otázka: Je-li možno lidské společnosti, aby řídila sama a svými vlastními prostředky ve společenském životě bez přispění prostředků, které jsou mimo ni a které jsou božské povahy (pravidla náboženská), to jest, aniž by pocítovala nutnost se k nim uchýlití?

Na tuto otázku odpovídám:

Uznává se všeobecně, že lidská společnost má přirozenou potřebu pravidel jednání ve vnějším životě stejně jako ve vnitřním. Proto Bůh — budiž chválen a veleben! — ustanovil Boží zákony, aby řídily a brzdily skryté jednání právě tak jako zákony, vyplývající z moci lidské řídí a brzdí jednání veřejné.

Náboženství a veřejná moc jsou tedy v této myšlenkové oblasti jakoby dva společníci sdružení k úspěšnému vykonání díla a žádný z nich se nemůže obejít bez druhého.

Kdokoli má za to, že veřejná moc si sama postačí bez pomoci náboženství, nemůže se těšití důvěře. Musí se obávatí zmatků nebo nepokojů ve své zemi — třeba po uplynutí nějaké doby (více méně dlouhé) — z té okolnosti, že i když navenek zachovává a ctí zákony, v nitru jich vůbec nedbá. Aby

došlo k použití řečených zákonů, které slouží k potlačování nemorálních skutků, jest třeba o těchto podati očividný důkaz. Zákony jsou tedy překážkou člověku, ale jedině tam, kde jde o jeho veřejné chování. Avšak jaká bude překážka, která mu bude moci zabránití, aby nespáchal krádež nebo násilí na příklad potají, když si bude jist, že se o tom nikdo nedoví? Nic než bázeň před Bohem, Pánem světa!

Tedy ten, kdo si myslí, že se může obejít bez náboženské brzdy jedině díky zákonům veřejné lidské moci, jest nepochybně podezřelý ve své víře, neboť vyznává takto, že nemorální skutky jsou oprávněné, jakmile zůstávají utajeny. Takový člověk je navenek řádný, ale ve svém soukromí divoká šelma.

Nehledíme zde k slibům a hrozbám, které jsou obsaženy v Božích zákonech. Kdybychom jic, dbali, nepotřebovali bychom se dovolávatí v této věci rozumových důkazů!

Boží mravouka a přirozený rozum domlouvají srdci každého řádného člověka a mají tedy býti útočištěm a nedobytnou baštou dobrého moslima!

Život Proroka Mohameda.

(Dokončení.)

Váš majetek a váš život jest svatý a nedotknutelný mezi vámi, protože až se ocnete před Pánem, bude na vás žádati vyúčtování vašich činů.

Muži, dejte práva svým ženám a ony dají práva vám. Jednejte se svými ženami laskavě a s láskou.

Budte věrní důvěře, která se ve vás skládá, a zabraňte hříchu.

Krevní msta jest zakázána ve dnech zalespenosti a krvavé spory jsou odstraněny.

Muži, slyšte má slova a rozumějte jim: Vězte, že všichni moslimové jsou bratry — jeden jako druhý...“

Několik hodin před svou smrtí, když se všichni shromáždili u jeho lůžka, pravil Prorok: „Je-li někdo mezi vámi, komu jsem ublí-

žil, pak skláním svůj hřbet k bičování. Pomlouval-li jsem někoho z vás, nechť mě zahanbí v přítomnosti vás všech. Vzal-li jsem někomu něco, co by patřilo jinému, ať předstoupí a svoje požádá zpět.“

To byla slova muže, u jehož nohou v úctě naslouchala celá Arabie a který nepochybně byl po celý svůj věk nejmocnějším mužem této doby.

„Nepotřebuji nikoho za průvodce — tam nahoře,“ byla poslední jeho slova. Tato slova znamenala ukončení šeptané vážné modlitby. V pondělí dne 12. měsíce Rábi ul Abbal (8. června roku 632 po narození Ježíše Nazaretského) vydechl naposledy ve věku 63 let. Bůh udělil mu své nejvyšší požehnání!

Přeložila A. B.

Výroky Mohamedovy.

Budeme zde postupně otiskovatí překlad proslulých výroků Mohamedových podle anglického vydání Abdulaha Al-mamuna Al-suhrawardyho, Londýn, 1905. — První čtyři výroky jsou podle mínění Abu Dauda nevyhnutelné pro náboženské vedení člověka a obsahují souhrn islamské mravouky.

11. Ti, kdo se poctivě živí, těší se Boží přízni.

12. Bůh je laskavý k člověku, který se živí vlastní prací a nikoli žebráním.

13. Nejlepší almužna je ta, kterou uděluje pravice, aniž o tom ví levice.

14. Dobročinnost, která jest skrytá, tlumí Boží hněv.

15. Není se mnou, nýbrž proti mně v srdci ten, kdo mluví falešně, když mluví, kdo ruší svůj slib, když slibuje, a kdo je proradný, když se v něho skládá důvěra.

16. Věrní (to jest moslimové) jsou ti, kdo nezklamou důvěry, neporuší daného slova a dostojí závazku.

17. Tak praví Nejvyšší: „Zajisté ti, kdo jsou trpěliví v protivenství a odpouštějí křivdy, počínají si vznešeně.“

18. Skromnost a zdvořilost jsou skutky zbožnosti.

19. Pravá skromnost jest pramenem všech ctností.

20. Skromnost a cudnost jsou složky víry.

21. Nejlepší almužna jest ta, která plyne ze srdce a vyslovuje se rty, aby zmírnila rány těch, jimž bylo ublíženo.

22. Do zahrady blaženství vstoupí ti, kdo mají upřímné, čisté a dobrotivé srdce.

Profesor Hafiz Muhammed Pandža:

Základní islamské povinnosti.

Dokračování.

II.

Sabah (arab. sobh, jitřní modlitba) se skládá ze dvou rekatů*, polední modlitba (arab. dohr) ze čtyř rekatů; **ikindie** (arab. asr, odpolední modlitba) ze čtyř rekatů, **akšam** (arab. magreb, večerní) ze tří rekatů a **jacie** (arab. iša, noční) ze čtyř rekatů.

* Rekat se nazývá úkon modlitby, který se skládá ze stání na nohou, z jednoho ruku (sehnutí) a ze dvou sedžed (doteků země čelem).

Kromě těchto modliteb povinných (farzů) doporučují se ještě tyto modlitby (sunnety): 1. dva rekaty před jitřní modlitbou, 2. čtyři rekaty před modlitbou polední a dva rekaty po ní, 3. dva rekaty po akšamu (večerní modlitbě), 4. dva rekaty po jácii (noční modlitbě), 5. po čtyřech rekatech před modlitbou džumou (v pátek o poledni) a po ní.

Namaz (modlitba) se koná takto: 1. Stojte činím předsevzetí modlití se sabahský farz

(předepsanou jitřní modlitbu) a pravím „**Allahu ekber**“. 2. Potom odříkávám „**subhaneke**“, „**fatihu**“ a „**súru**“: **Subhaneke lillahi** **ve bihamdike ve tebare kesmuke ve teala džedduke ve dželle senauke ve lailahe gajruke. Euzubil-lahi mineššejtanir-radžim. Bismillahir-rahmanir-rahim.** (Překlad: Budiž slaven, můj Bože, a Tobě budiž všechna chvála! Požehnané jest jméno Tvé, nedostižná je Tvá velikost, vysoká a vznešená je chvála Tvá a kromě Tebe není Boha jiného. Utíkám se k Bohu před zlým a prokletým ďáblem. Ve jménu Boha milosrdného a nejmilostivějšího.)

Potom odříkávám „**fatihu**“: **Elhamdu-lillahi rahil-alemin, errahmanir-rahim, maliki jev-mid-din, ijyake nabudu ve ijyake nestein, ihdines-siratal, mustekim, siratal-lezine enamte alejhim gajril, mağdubi alejhim veled, dallin, amin!**

Potom „**súru**“: **Inna atajna kel-kevser, fe sallili rabbike venhar, innšaneike huvel-ebter.** (Překlad fatihy: „Sláva a chvála Bohu, pánu světů, milosrdnému a nejmilostivějšímu, pánu posledního soudu! Jen Tebe zbožňujeme a jen od Tebe o pomoc žádáme. Uved' nás na pravou cestu, na cestu oněch dobrých Tvých tvorů, které jsi zahrnul nepřebornou hojností Svou a na něž se nevybil Tvůj hněv a zlost a kteří nezbloudili s cesty pravdy“. — Překlad sóry: „Zajisté jsme Ti dali nesmírné požehnání a všechna dobra.

Proto se modli k Bohu, svému pánu, a přines mu oběť. Neboť po tom, kdo tebe (Mohamede) nenávidí, bude veta“).

3. Odříkav sůru, pravím: „**Allahu ekber**“, vykonám „**ruku**“ (napolo se sehnou) a třikrát odříkám: „**Subhane rabbijel-azim**“ (Budiž slaven můj veliký Pán).

4. Vzpřímím se a pravím: „**Semiallahu li men hamideh**“ (Nechť slyší a vyslyší Bůh, zač mu chválu vzdáváme). Modlíme-li se s duchovním (imamem), odříkává on sám tato slova.

5. Potom vykonám „**sedždu**“ (dotknu se čelem země) a pravím při tom: „**Rabbena lekelhamdu**“ (Můj Bože, jen Tobě buď chvála). „**Allahu ekber**“ a třikrát vyřknu: „**Subhane rabbijelala**“ (Budiž slaven můj vznešený Pán“).

6. Po „**sedždě**“ pravím „**Allahu ekber**“ a kleče usednu.

7. Znova vykonám „**sedždu**“, řka: „**Allahu ekber**“ a třikrát se modlím „**Subhane rabijelala**“.

8. Po **sedždě** vstanu, řka „**Allahu ekber**“ a modlím se druhý „**rekat**“ (totéž 1—8).

O druhém **rekatu** se modlím: „**Bismillahir-rahmanir-rahim**“, **fatihu** a **súru** na př.: „**Kul huvel-lahuehad, allahussamed, lem jedid ve lem juled, ve lem jekum lehu kufuven ehad**“ („On jest Bůh jeden jediný, Bůh je Pán, k němuž jedinému jest se obracetí a k němuž se musíme obracetí. On neplodil ani není zplozen. A nikdo mu není roven.“)

Odříkav tuto sůru, vykonám jako při prvním **rekatu** „**ruku**“ a dvě „**sedždy**“.

9. Po druhé „**sedždě**“ kleče usednu a odříkávám „**tešehhud**“ a „**salavaty**“.

10. Potom se tváří obrátím napravo a pravím: „**Esselamu alejcum ve rahmetullahi**“ (Budiž vám mír a milost Boží), načež se obrátím nalevo a opakuji táž slova.

Při namazech (modlitbách) — ať povinných (farz) či doporučených (sunnet) — které mají čtyři **rekaty** a tři **rekaty**, usedne se, když skončíme druhý **rekat**, ale modlí se jen „**tešehhud**“, načež se vstane a vykoná se třetí **rekat**. Při povinné modlitbě (farz) se o třetím a čtvrtém **rekatu** odříkává: „**Bismillahir-rahmanir-rahim**“ a **fatiha** a při doporučené modlitbě (sunnetu) se odříkává po **fatize** jedna sůra. „**Ruku**“ a „**sedždy**“ se konají jako při prvých dvou **rekatech**. akšamské modlitbě a vitře (po jácii) se usedne kleče po třetím **rekatu**, při ostatních modlitbách po čtvrtém **rekatu**. Když se vykoná druhá **sedžda**, odříkává se „**tešehhud**“ a „**salavaty**“ a potom se pozdraví napravo a nalevo, jak uvedeno vpředu (viz 10.).

„**Tešehhud**“ zní: „**Ettehijjatu lil-lahi ves-salavatu vet-tajjibatu, esselamu alejkje ejuhen-nebijju ve rahmetullahi ve berekatahu. Esselamu alejna ve ala ibadillahis-salihin. Ešhedu en la ilahe illelah, ve ešhedu enne muhammeden abduhu ve resuluhu**“. (Moc a svrchovanost náleží Bohu, jen Jej dlužno ctíti, Jemu se klaněti a v Jeho jménu dobré činiti. Buď spasen, Boží vyslanče, a Boží milost a hojnost Jeho požehnání nechť Tě zahrne! Spasení nám a všem dobrým Božím služebníkům! Věřím srdcem a vyznávám jazykem, že není Boha kromě Allaha a že Mohamed jest Boží vyslanec.)

„**Salavaty**“ zní: „**Allahumme salli ala muhammedin ve ala ali muhammedin kjema sallejte ala ibrahime ve ala ali ibrihime, innekje hamidun medžid.**“ (Bože, prokaž zvláštní milost Mohamedovi a Mohamedovým, jako jsi prokázal Abrahamu a Abrahamovým. Tys chválen a slaven.)

„**Allahumme barikj ala muhammedin ve ala ali muhammedin kjema barekjte ala ibrahime ve ala ali ibrahime, innekje hamidun medžid.**“ (Bože, zahrň hojností svého požehnání Mohameda a Mohamedovy, jako jsi zahrnul Abrahama a Abrahamovy. Tys chválen a slaven!).

Poznámka: Po **salavatu** jest se modlíti: „**Rabbena atina fiddunja hasenetem ve fil ahireti hasenetem ve kina azaben-nar.**“ (Pane náš, dej nám na tomto i příštím světě dobro a ochraň nás před pekelnými mukami). Po této modlitbě pozdravíme na obě strany a modlíme se: „**Allahumme entesselamu ve minkes-selamu tebarekte ja zeldželali vel-ikram.**“

Má-li se pokračovati v modlitbě, když se toto odříká, vstane se a pokračuje se v modlitbě.

Připomínka: Muž před modlitbou povinnou (farzem) odříká „ikamet“ a potom teprve se začne modlití. *Ikamet* zní:

„Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, ešhedu en lailahe illelah, ešhedu en lailahe illelah, ešhedu enne Muhammeden resulullah, ešhedu enne Muhammeden resulullah, hajje ales-salah, hajje ales-salah, hajje alel-felah, hajje alel-felah, kad kametis-salah, kad kametis-salah, Allahu ekber, Allahu ekber, la illahe illelah.“ (Bůh je největší (třikrát se opakuje). Vyznávám, že není Boha kromě Boha (opakuje se), vyznávám, že Mohamed je boží vyslanec (opakuje se). Pojdte k modlitbě (opakuje se), pojdte k dobru (opakuje se), modlitba se počíná (opakuje se). Bůh je největší (opakuje se), není Boha kromě Boha).

Namaz v džemaatu (společná modlitba). Modlití se v džemaatu (společně) je mnohem lépe, než se modlití sám a vynechávati džemaat jest hřích. V džemaatu se modlí takto: Imam (duchovní) se postaví vpředu a za ním v pravidelných hustých řadách se postaví ti, kdo se modlí. Imam učiní nijjet (předsevzetí), že se bude modlití s džemaatem, a ti, kteří jsou za ním, ve všem ho napodobí, jen že neodříkávají Bismille, fatihy a súry.

Džuma-namaz má dva rekaty jako sabah (jitřní modlitba) a modlí se v džamii (mešitě) společně (džemaatem), a to v pátek místo polední modlitby. Před džumou se modlí čtyři rekaty sunnetské (doporučené) a potom imam odříkává „hutbu“, v níž se poučuje o tom, co přináší prospěch na tomto světě i na onom. Všichni, kdož se dostaví do mešity, aby se modlili džumu,

musí pozorně poslouchati „hutbu“ a pokud se odříkává „hutba“, nesmí se mluvíti ani konati klanění (modlitba).

Účelem džumy a společné modlitby (džemaatu) jest 1. shromážditi moslimy v určitou chvíli na určitém místě, aby se vzájemně seznámili, zprátelili a poradili, co jest jim činiti, aby zlepšili své společenské postavení a povznesli svůj stav; 2. aby v sobě vypěstovali cit, že jim jest společný život nutný, a aby tak v sobě rozvinuli všechny krásné vlastnosti, jako poslušnost k svým představeným, které si sami zvolili, skromnost, mírnost, pořádkumilovnost atd.

Vitra-namaz se musíme modlití, když konáme jacijské farzy a sunnety. Vitra má tři rekaty. Při třetím rekátu, když odříkáme fatihu a súru, odříkáváme „kunut-dovu“, která zní:

Allahumme inna nesteinuke ve nestagfiruke ve nestehdikje ve numinu bikje ve netubu ilejkje ve netevekkelu alejke ve nusni alejkel hajre kullehu neškuruke ve la nekfuruke ve nahleu ve netruku men jefdzuruke. Allahumme ijake nabudu ve leke nusalli ve nesdzudu ve ilejke nesa ve nahfidu, nerdžu rahmeteke ve nahša azabeke inne azabeke bil-kuffarimulhik. (Bože, od Tebe pomoci žádáme, abys nás uvedl na dobrou cestu a odpustil nám. K Tobě se vracíme, v Tebe věříme, v Tebe doufáme a chválíme Tě každým dobrem. Děkujeme Ti za Tvá požehnaní, nezatajujeme jich a odmítáme a zatracujeme každého, kdo se Ti protiví. Bože, jen Tebe zbožňujeme, jen Tobě se klaníme a sedždu konáme, jen k Tobě spěcháme a se utíkáme, doufajíce ve Tvou milost a bojíce se Tvého trestu. Tvůj trest zajisté postihne nevěřící.) (Pokračování.)

Zprávy církevní, misijní a organizační

Pro misijní činnost Moslimské náboženské obce pro Československo přispěla dobrotitivě značným obnosem za svého pobytu v Karlových Varech Její Královská Výsost princezna Nimet z Egypta.

Deputace MNO a sice najb el rajs H. Mohamed A. Brikius a přisedící Rady Gafur Langu přijati byli ve slavnostní audienci Její císařskou Výsostí Senijou Abidou, Její královskou Výsostí Adilou a její Královskou Výsostí Terou, sestrami a neteří Jeho Veličenstva albánského krále Zogu I.

Princezny informovaly se velmi srdečně a živě o činnosti Moslimské náboženské obce pro Československo, které přislíbily svoji všemožnou morální a materiální pomoc. Po svém delším léčebném po-

bytu ve Františkových Lázních zavítají princezny též i do Prahy.

Pro misijní účely věnovaly Císařské a královské Výsosti opravdu královský dar.

Moslimská náboženská obec Československo, ústředí v Praze, vypracovala svoji ústavu, kterou předložila vládě Československé republiky ku schválení. Jakmile tato bude schválena, ofiskneme ji ve „Hlasu“.

Na tiskový fond El Ittihadu el Islami laskavě přispěli:

Ing. Irfan Kadič, Zenica-Zeljezara, Jugoslavie . . . . . Kč 60.—
MUDr. Salih Tatarevič, lékař Sarajevo . . . . . Kč 39.35
Ing. Jar. Babka, Praha VII. . . . . Kč 10.—

Prahou projížděla 33tičlenná výprava moslimských skautů ze Syrie na cestě na skautské jamboree do Holandska. Většina z nich navštívila naši obec, aby jí poděkovala a blahopřála k výsledkům, docíleným v Československu.

Příští číslo výjde až po vysokoskolských prázdninách, t. jest nejdříve v měsíci říjnu t. r.

Náš abonent František Benda, prodej veškerých časopisů a novin, Nová Bystřice u Jindřichova Hradce, nabízí předplatné pro veškeré noviny, časopisy a revue Orientu za původní ceny. Taktéž objedná všechny publikace, spisy a knihy, vyšlé v kterékoliv orientální zemi, za původní ceny a poštovně.

V Praze, dne 29. července 1937. Majitel a vydavatel: El Ittihad el Islami, Moslimská náboženská obec pro Československo, ústředí v Praze XIX., třída kr. Alexandra 20. Zodpovědný redaktor H. Mohamed Abdallah Brikius. Vychází měsíčně. Předplatné Kč 10.— ročně. Používání novinových známek povoleno výnosem Řed. pošt a telegrafů v Praze č. j. 75.860/IIIa-37 ze dne 22. dubna 1937 a č. 9154/VII. ze dne 24. ledna 1935. Dohledací poštovní úřad Praha 47. — Tiskne A. Fišer, Strašnice 289.